

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 45/08-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 7. februára 2008 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 81/2006 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 16. januára 2008 doručená sťažnosť MUDr. D. B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 81/2006.

V súvislosti s namietaným konaním okresného súdu sťažovateľ uviedol, že „*zákonná sudkyňa (...) používa prekrucovanie skutočnosti na neoslobodenie sťažovateľa od súdnych poplatkov, potom rozhodne tak chybné a sťažovateľa neoslobodí od poplatkov, čím si vynucuje odvolacie konanie, ktoré je úplne zbytočné, pretože sťažovateľ je prototypom na oslobodenie od súdnych poplatkov (...)* Súd koná tak, že brutálne a systematicky marí základné práva sťažovateľa nepomôže ani to že tieto práva mu garantuje Ústava SR čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 a čl. 6 medzinárodného dohovoru.“. Ďalej uviedol, že „*žaloba bola podaná 16. 10. 2006, okrem obštrukcii nebolo vo veci vykonané nič. Vo veci bolo vydané uznesenie o nepriznaní oslobodenia od súdnych poplatkov, hoci podľa zákona má sťažovateľ plne právo na oslobodenie. Sudkyňa túto "fintu" použila len na účely oddialiť konanie vo veci samej a dúfa, že sťažovateľ to nevydrží a zrúti sa mŕtvy skôr, ako niečo vykoná. Sťažovateľ požiadal o odstránenie prieťahov dňa 01. 10. 2007. Bez odpovede od predsedu súdu“.*

Sťažovateľ v závere svojej sťažnosti žiada, aby ústavný súd takto rozhodol:

„Okresný súd Bratislava I porušuje základné práva D. B. garantované čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 6 - medzinárodného dohovoru; čl. 14 - zákaz diskriminácie medzinárodného dohovoru, ktorým je Slovenská republika viazaná.

Okresný súd Bratislava I je povinný zaplatiť D. B. primerané zadosťučinenie vo výške 1.000.000.- Sk (z dôvodu že ide o organizované a úmyselné porušovanie práv) v lehote 15 dní od dňa doručenia Nálezu Ústavného súdu.

Trovy konania zaplatí Okresný sud Bratislava I (...).“

Sťažovateľ zároveň požiadal ústavný súd o ustanovenie advokáta.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej

zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Podľa čl. 14 dohovoru užívanie práv a slobôd priznaných týmto Dohovorom sa musí zabezpečiť bez diskriminácie založenej na akomkoľvek dôvode, ako je pohlavie, rasa, farba pleti, jazyk, náboženstvo, politické alebo iné zmýšľanie, národnostný alebo sociálny pôvod, príslušnosť k národnostnej menšine, majetok, rod alebo iné postavenie.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia ústavný súd môže odmietnuť aj sťažnosť, ktorá je zjavne neopodstatnená.

1. O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, alebo z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť je preto možné považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, realnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05, IV. ÚS 221/05).

Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na konanie bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných prieťahoch (napr. IV. ÚS 331/04).

Ústavný súd z predloženej sťažnosti a z jej príloh zistil, že predmetné konanie začalo 16. októbra 2006 a okresný súd uznesením č. k. 8 C 81/2006-22 z 30. januára 2007 nepriznal sťažovateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov, ktorého sa v žalobe domáhal. Proti tomuto uzneseniu (doručenému sťažovateľovi 9. februára 2007) podal sťažovateľ odvolanie doručené okresnému súdu 13. februára 2007 a 1. októbra 2007 doručil predsedníčke okresného súdu sťažnosť na prieťahy v súdnom konaní.

Z takto zisteného stavu predmetného konania ústavný súd zistil, že konanie vedené okresným súdom trvá 15 mesiacov. V tomto období sa navyše posudzuje otázka oslobodenia sťažovateľa od súdnych poplatkov, ktoré rozhodovanie je v dôsledku odvolania sa sťažovateľa na odvolacom súde.

Ústavný súd považuje za potrebné pripomenúť, že z jeho stabilizovanej judikatúry vyplýva, že nie každý zistený prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok

porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (II. ÚS 57/01, I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 48/03, I. ÚS 154/03).

Konanie vedené okresným súdom, zatiaľ trvajúce 15 mesiacov (počas ktorých sa posudzovala otázka oslobodenia sťažovateľa od súdnych poplatkov na oboch stupňoch súdov), ústavný súd nepovažuje za zbytočné priet'ahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy. Podanú sťažnosť tak v tejto časti hodnotí ako zjavne neopodstatnenú.

2. Sťažovateľ namietal aj porušenie základného práva zaručeného mu čl. 46 ods. 1 ústavy a práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 14 dohovoru. Z podanej sťažnosti možno dôvodiť (aj keď to sťažovateľ výslovne neuvádza), že porušenie uvedených práv sťažovateľ namieta v súvislosti s uznesením č. k. 8 C 81/2006-22 z 30. januára 2007, ktorým okresný súd podľa názoru sťažovateľa nezákonným spôsobom nepriznal oslobodenie od súdnych poplatkov.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

V prípade napadnutého uznesenia okresného súdu je opravným prostriedkom, ktorý je sťažovateľ oprávnený využiť, odvolanie. Sťažovateľ k sťažnosti doložil podané odvolanie z 12. februára 2007 (doručené okresnému súdu 13. februára 2007), takže toto svoje právo využil.

Ak sťažovateľ má alebo v minulosti mal možnosť domáhať sa ochrany svojich práv, ktorých porušenie namieta, pred všeobecným súdom, tak to vylučuje právomoc ústavného súdu konať o jeho sťažnosti. Nedostatok právomoci ústavného súdu vyplýva priamo z ústavy (čl. 127 ods. 1) a ústavný súd ho nemôže prekonať postupom podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ktorý sa vzťahuje len na neprípustnosť sťažnosti spočívajúcu v nevyužití iných ako súdnych prostriedkov ochrany označených sťažovateľových práv.

3. Z týchto dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako to je uvedené vo výroku uznesenia. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ústavný súd ďalšími nárokmi sťažovateľa vrátane žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. februára 2008